

Bir İnsanın Öncesi Ve Sonrası

– MESUT ÇİFTÇİ · 21 Mart 2011

Beden eğitimi hocası eşofman istiyor,
Bir de spor ayakkabı,
Resim hocası resim defteriyle guaj boya,
Müzik hocası flüt
Ve müdür yardımcısı kömür parası.
Okul aile birliğinin aidatını da veremedi babası,
Babası hamal Yaşar,
Dedesi işçi Osman.
On beş nüfus üç aylığına bakar dedesi Osman'ın,
Anası dersin ölmüş.
Babası kahrından meyhaneye düşmüş.
Kardeşi var okuyor,
O da eline bakıyor...

Arkadaşları dershanede üniversiteye hazırlanırken,
Murat hamallık ediyor hafta sonları.
Hayat diyor bir bana mı kalleşlik ediyor?
Kardeşi aklına geliyor,
Birden bire susuyor.
Bir elalemin içinde utandırmasa öğretmenler,
Yüzüne vurmasa fakirliğini,
Belki o kadar kafasına takmazdı,
Nasırlı elleriyle, eskimiş ceketini.
Biri ölürse kıyafetleri bir yaşayana verilir,
Murat'ın kıyafetleri işte bu ölenlerindir.
Yaşarken birçok anı taşıyan kıyafetler,
Murat'ın üzerinde yoksulluğu çekmektedirler.
Ramazan ayında iftar saatinde,
Etlisini, sütlüsünü beğenmeyenini bilir Murat
Ve bayat ekmeğin üzerine dökülen çökelek peynirini,
Bayat ekmeklerden yapılan bu yemeği de bilir.

Çoğu dedi okumaz bu bir haylaz,
Murat'sa inadına okudu asla yılmaz.
Dershaneye giden arkadaşları kazanamazken üniversiteyi,

Üniversiteyi kazandı,
Askerliğini de yaptı,
Çalışıyor da şimdi,
Evlendi de,
Çocuğu da oldu,
Arabası bile var,
Aylık düzenli geliri.

Hiç gereği yokken eşofman aldı kendine,
Resim defteri ve guaj boya,
Bir de yeşil renkli bir flüt
Gençken alamadığı ne varsa işte.
Ama hala sahip değil gençken sahip olamadıklarına.
Çünkü zamanında güzelmiş güzel olan
Ve insanın içinde bir açlığa dönüşmeden hemen önce.
Sonrası ızdırabın bir parçası,
Sonrası açlığın derinleşmesiymiş...